

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Erbovou v hlavním líčení konaném dne 27. 4. 2022 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaný [celé jméno obžalovaného], [datum narození] [anonymizováno] [obec], [anonymizováno], trvale bytem [adresa obžalovaného],

je vinen, že

dne 18. 7. 2021 okolo 14:25 hodin v katastru [územní celek], [anonymizováno] [územní celek], okres Český Krumlov, řídil po vedlejší pozemní komunikaci III. třídy [číslo] ve směru [obec] [anonymizováno] [část obce], osobní automobil zn. Mercedes Benz, [registrační značka], na křižovatce se silnicí II. třídy [číslo] při vjíždění na hlavní pozemní komunikaci přehlédl zleva jedoucí motocykl zn. Kawasaki, [registrační značka], který řídil [celé jméno poškozeného], [datum narození], vjel do křižovatky, motocyklista na vzniklou situaci reagoval strhnutím řízení vlevo, střetu však nezabránil a narazil do levého boku vozidla Mercedes Benz, při nehodě utrpěl [celé jméno poškozeného] těžké zranění spočívající v difuzním poranění mozku, poranění mesenteria, jater a sleziny, zlomeninu hrudního obratle a příčných výběžků, otevřenou zlomeninu obou kostí předloktí levé horní končetiny s poškozením radiálního nervu, zlomeninu distálního předloktí a kostí pravé horní končetiny, mnohačetné zlomeniny obličejových kostí a poranění aorty, s dobou léčení a omezením v obvyklém způsobu života až do současné doby s předpokladem trvalých následků,

tedy

jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona,

čímž spáchal

přechin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, 2 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 147 odst. 2, § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **k peněžitému trestu v rozsahu 170 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 1 000 Kč, tj. celkem 170 000 Kč (sto sedmdesát tisíc korun českých).**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalovanému dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 3 (tří) let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě škody a nemajetkové újmě poškozeným:

- [zdravotní pojišťovna], se sídlem [adresa], [IČO], částku ve výši 824 676 Kč,
- [celé jméno poškozeného], narozenému [datum], bytem [obec a číslo], na bolestném částku ve výši 1 080 794 Kč a na náhradě škody částku ve výši 10 000 Kč,

když se oba poškození podle § 229 odst. 2 trestního řádu odkazují se zbytky svých uplatněných a nepřiznaných nároků na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Na základě provedeného dokazování bylo zjištěno, že obžalovaný [celé jméno obžalovaného] dne 18. 7. 2021 okolo 14:25 hodin řídil v katastru [územní celek], [anonymizováno] [územní celek], po vedlejší pozemní komunikaci III. třídy [číslo] ve směru [obec] [anonymizováno] [část obce], osobní automobil zn. Mercedes Benz. Na křižovatce se silnicí II. třídy [číslo] při vjíždění na hlavní pozemní komunikaci přehlédl zleva jedoucí motocykl zn. Kawasaki, který řídil poškozený [celé jméno poškozeného], a vjel do křižovatky. Motocyklista na vzniklou situaci reagoval strhnutím řízení vlevo, střetu však nezabránil a narazil do levého boku vozidla Mercedes Benz. Při nehodě utrpěl [celé jméno poškozeného] těžká zranění, zejména poranění mozku, poranění mesenteria, jater a sleziny, zlomeninu hrudního obratle, zlomeniny obou rukou, mnohačetné zlomeniny obličejových kostí a poranění aorty, se kterými se léčí a která jej omezují do dnešního dne s předpokladem trvalých následků.
2. Hlavní líčení proběhlo ve dnech 25. 4. 2022 a 27. 4. 2022, kdy došlo k vyhlášení rozsudku. Obžalovaný v přípravném řízení nejprve využil svého práva k věci nevypovídat, následně trestnou činnost popřel a na svoji nevině setrval i v řízení před soudem. Hájl se, že se v den dopravní nehody cítil v dobrém zdravotním stavu, byl odpočatý, počasí, stav komunikace i vozidla byly v pořádku. Místem projížděl poprvé. Při vjíždění z vedlejší komunikace na silnici hlavní zastavil a rozhlédl se. Jak zleva, tak i zprava přijížděla vozidla, avšak byla v dostatečné vzdálenosti, proto se rozhodl zahájit odbočování vlevo. Když již téměř dokončoval odbočování, jeho spolujezdkyně vykřikla: „Bacha!“. Šlápl proto na brzdu a strhl volant doprava. Hned na to přišel náraz. Motocyklistu až do nárazu vůbec neviděl. Vysvětluje si to tím, že poškozený jel nepřiměřeně rychle a navíc dle jeho spolujezdkyně v ten moment předjížděl přijíždějící vozidlo zleva. I z toho důvodu je přesvědčen, že ho spolujezdkyně viděla a on ne, neboť poškozený nejel ve svém jízdním pruhu ale v protisměru. Vzhledem k tomu, že na místě nehody o rychlé jízdě motorkáře hovořil i svědek [příjmení], který však následně na policii vypověděl něco jiného, rozhodl se najmout si soukromého detektiva, který ve věci dělal vlastní šetření a zjistil okolnosti, které potvrzují jeho obhajobu, tedy, že poškozený jel nepřiměřeně rychle a on tak nemohl na vzniklou situaci reagovat jinak. Poškozeného do dnešní doby nekontaktoval.
3. Samotný poškozený si na průběh dopravní nehody nepamatuje. Rozvedl, že řidičský průkaz na motorku má 6 let. Motorku, na které jel v den nehody, měl v tu dobu asi 1 rok. V sezóně na ní jezdil prakticky denně, znal ji, byla v dobrém technickém stavu. Sám se považuje jako motorkář za lepšího začátečníka. Místo nehody zná také dobře, jezdí tudy pravidelně, je to kousek od jeho bydliště. Ke zdravotnímu stavu uvedl, že byl asi týden v umělém spánku, prodělal 4 operace

v celkové anestezii. Hospitalizován byl asi 1,5 měsíce. Léčba však probíhá do současné doby, stále je v pracovní neschopnosti. Minulý týden prodělal další operaci levé ruky, neboť s ní má stále problémy, zejména s hybností. Ta se zřejmě do původního stavu již nikdy nevrátí, byl by ale rád, kdyby to bylo alespoň na 80%. Je to pro něj těžké, neboť je levák. Rád by se již vrátil i do zaměstnání, hovořil o tom s lékařem, který to na návrat vidí někdy v létě, tedy asi rok po nehodě. Omezenou má i hybnost čelisti, cítí v ní neustále brnění. Obžalovaný ho nikdy nekontaktoval.

4. Stejně jako obžalovaný i svědkyně [jméno] [příjmení], partnerka obžalovaného, nejprve v přípravném řízení využila svého práva ve věci nevypovídat. Následně vypovídala ve shodě s obžalovaným a na svojí výpovědi setrvala i v řízení před soudem. I ona popsala, že cesta probíhala bez problémů, viditelnost byla dobrá. Kvůli objíždě se dostali na místo, kde nakonec došlo k dopravní nehodě. Ani ona to zde neznala. Stejně jako obžalovaný se věnovala provozu. I ona viděla z obou stran přijíždět osobní vozidla. Vzhledem k tomu, že byla obě v dostatečné vzdálenosti, zahájil obžalovaný odbočování vlevo. V momentě, kdy již téměř odbočování dokončovali, motorkář prudce vyjel a začal předjíždět před ním jedoucí vozidlo. Stačila pouze vykřiknout: „Bacha!“. Motorkář se již však nestáčil zařadit zpět a narazil do nich. Po nehodě mu poskytovala spolu s dalšími první pomoc. Uzavřela, že bezprostředně po nehodě mluvila s lidmi z vesnice a ti ji řekli, že poškozeného znají a že jezdí na motorce jako blázen.
5. Svědek [jméno] [příjmení] byl v přípravném řízení vyslechnut 10 dnů po dopravní nehodě a jeho výpověď před soudem nedoznala žádných podstatných změn. Bylo tak zjištěno, že předmětného dne jel jako spolujezdec ve vozidle Škoda Octavia ve stejném směru jako poškozený, tzn. po silnici mezi obcemi [anonymizováno] a [anonymizováno]. Cestu zná velmi dobře. Vozidlo řídila jeho přítelkyně [jméno] [příjmení]. Mezi [anonymizováno] a [anonymizováno] je dojel motorkář, který je na rovném přehledném úseku předjel a to rychlostí okolo 100 km/h. Oni sami jeli rychlostí okolo 60 km/hod., nikam nespěchali. Po předjetí se motorkář zařadil zpět před ně a snížil rychlost. Pak ho na malý moment ztratili z dohledu kvůli horizontu, ale před obcí ho opět dojeli. Těsně před nehodou byl motorkář ke středu vozovky, rozhodně nejel v protisměru, byl ve svém pruhu. Vozidlo obžalovaného bylo mezi pruhy, tak na středu vozovky. Zda na hranici křižovatky zastavilo, nevěděl, vozidla si všiml, až když bylo najeté ve vozovce. Po nehodě zastavili, byla přivolána RZS, poškozenému se snažili poskytnout první pomoc, zejména spolujezdkyně obžalovaného. Sám obžalovaný okamžitě po vystoupení z vozu říkal, že jel motorkář rychle okolo 130 km/h. Sdílel mu, že on si to rozhodně nemyslí. Víc se spolu nebavili. Svědek jednoznačně vyloučil, že by to byl on, kdo by začal hovořit o rychlé jízdě motorkáře. Trval na tom, že o rychlosti se jako první zmínil obžalovaný, a on mu stručně oponoval. Jednoznačně vyloučil, že by posádka vozu obžalovaného mohla vidět, jak je poškozený předjíždí. Jednoznačně vyloučil, že by k předjíždění došlo na začátku obce. K poškozenému uvedl, že ho zná ze základní školy, náhodně se potkávají, kamarádi nejsou, nenavštěvují se. V době nehody mu vůbec nedošlo, že poškozeného zná, dozvěděl se to s odstupem času. Po nehodě se spolu několikrát náhodně potkali, bavili se spolu zejména o zdravotním stavu poškozeného, o nehodě jako takové se nebavili, resp. poškozený sám uvedl, že si na nic nevzpomíná. Uzavřel, že se mu doneslo, že krom policejního vyšetřování, probíhá ještě další vyšetřování iniciované zřejmě obžalovaným. Jeho osobně nikdo nekontaktoval.
6. Shodně jako svědek [příjmení] byla v přípravném řízení vyslechnuta i svědkyně [jméno] [příjmení]. Ani její výpověď před soudem nedoznala žádných významných změn. Svědkyně uvedla, že s vozidlem jela rychlostí okolo 60 až 70 km/hod. Ještě před obcí [část obce] je předjel poškozený motorkář, avšak i on musel jet následně pomalu, neboť ho opět dojeli. Ztratil se jím z dohledu pouze na chvíli kvůli horizontu. Těsně před nehodou jel zhruba uprostřed svého jízdního pruhu. I ona vyloučila, že by jel před nehodou poškozený v protisměru, i ona vyloučila, že by je na začátku obce motorkář předjížděl. Rovněž vyloučila, že by spolujezdkyně obžalovaného mohla vidět, jak je poškozený předjíždí. Uzavřela, že samotného poškozeného nezná, o nehodě se mezi sebou bavili s přítelem a shodli se, že viníkem nehody je řidič osobního vozidla.

7. Ze znaleckého posudku z oboru doprava, odvětví silniční se specializací technické posudky o příčinách silničních nehod včetně výsledku soudního znalce doc. Ing. Aleše Vémoly, Ph.D. se podává následující. Z fotodokumentace místa dopravní nehody, protokolu o nehodě a plánu nehody bylo možné stanovit místo a způsob střetu vozidel v místě nehody. Z charakteru poškození obou vozidel a předpokládaných trajektorií pohybu před kolizí je zřejmé, že v okamžiku střetu podélné osy dopravních prostředků svíraly tupý úhel s tím, že motocykl se pohyboval po zanechané a zdokumentované stopě směrem vlevo, trajektorie pohybu plynule navazovala na dříve přímou jízdu v pravé polovině vozovky. Vozidlo Mercedes se pohybovalo po obloukovité trajektorii ve směru odbočování doleva na hlavní komunikaci, ve směru do jeho pravé poloviny. Vlastní kolizi vozidel znalec počítal dopředným způsobem, kdy ze střetové rychlosti byla následně zpětně dopočítána rychlost vozidel před samotným střetem. Bylo tak zjištěno, že rychlost motocyklu v době střetu byla cca 48 km/h, před střetem cca 61 km/hod. Rychlost vozidla Mercedes byla minimální, řidič před vjetím na hlavní komunikaci začal brzdit. Po nárazu se vozidlo Mercedes pohybovalo mírně vlevo, motocykl se pohyboval po střetu kolem boku Mercedesu a následně byl střetem odhozen vpravo. K možnosti odvrácení střetu znalec rozvedl, že řidič vozidla Mercedes, obžalovaný [celé jméno obžalovaného], měl možnost nehodě zabránit, pokud by před vjezdem na hlavní komunikaci zastavil, řádně se přesvědčil o možnosti pokračovat tak, že po hlavní komunikaci ke křižovatce nepřijíždí žádné vozidlo zleva ani zprava, a až po tom pokračoval v odbočování vlevo na hlavní komunikaci. Poškozený motocyklista [celé jméno poškozeného] mohl dopravní nehodě zabránit, pokud by jel rychlostí 50 km/hod, avšak nevyhýbal se vlevo a současně by obžalovaný nezastavil a pokračoval rychlostí, jakou na hlavní komunikaci vjel. Vozidla by se pak bezpečně minula. Další možnost odvrácení střetu měl poškozený, pokud by před nehodou před místem střetu jel svojí rychlostí 61 km/hod., avšak nevyhýbal se vlevo, ale brzdil a zároveň by obžalovaný [celé jméno obžalovaného] s vozidlem nezastavil a pokračoval rychlostí, jakou na hlavní komunikaci vjel. Vozidla by se i v tomto případě bezpečně vyhnula. Znalec jednoznačně vyloučil, že by před nehodou jel poškozený v protisměru. Uzavřel, že v tomto případě nejde o rychlost, ale viditelnost. Motocyklista, i když jel rychlostí před nehodou 61 km/hod, byl pro obžalovaného viditelný. Ten ale už byl najet do silnice a motocyklista musel vyhodnocovat tuto situaci bržděním a vyjetím vlevo.
8. Ke znaleckému posudku, který si nechala zpracovat obhajoba, měl doc. Vémola zásadní připomínky, ať již k formálním vadám posudku, ale i vadám věcným. Z formálních zmínil, že posudek absolutně nerespektuje právní úpravu platnou od roku 2021, přestože byl zpracován na konci roku 2021. Naprosto neprofesionálním je odkazování na občanskoprávní úpravu, přestože je posudek zpracován pro účely trestního řízení. Z věcných vad pak vypíchl zejména následující. Poloha motocyklu v okamžiku střetu je dle posudku natočena vpravo, což je v rozporu s originálem fotografie policie pořízené na místě dopravní nehody, dle kterých je naprosto evidentní, že stopa směřuje vlevo. Znalec nikde neuvádí střetovou rychlost účastníků. Kapitola 3 posudku obsahuje obrázky bez vypovídacích schopností, není uveden ani údaj v intervalovém diagramu, čas, vzdálenost, ani co poloha znázorňuje. Na obrázku č. 17 nejsou polohy účastníků, pouze směr do konečných poloh. Kapitola 2.7.4 - Předstřetové části nehodového děje - neobsahuje žádný podklad, pouze slovní popis. Na straně 18 se znalec vyjadřuje k právní problematice, což mu nepřísluší. K rozdílným závěrům ohledně rychlostí znalec rozvedl, že znalec obhajoby pro své závěry použil ekvivalentní energetickou rychlost (EES), která udává, jaká část se při nárazu přemění na trvalé deformace. Zvolené EES u motocyklu 52,45 km/h však znalec dále nikterak nezdůvodňuje, neuvádí ani poškození motocyklu. Dle znalce Vémoly by právě s ohledem na poškození motocyklu měla EES u motocyklu být stanovena okolo cca 37 až 38 km/h. Za naprosto fatální chybu pak doc. Vémola označil stanovení EES motocyklu podle poškození vozu Mercedes. Ukazuje to na naprosté nepochopení samotného EES ze strany znalce. Co se týče stanovení samotných rychlostí motocyklu v době střetu a před ním, pak znalec v odpovědi na tuto otázku (č. 3, strana 21 posudku) tyto hodnoty uvádí bez bližšího vysvětlení, jak k nim dospěl. Připomínky měl znalec i ke zvoleným technickým hodnotám u osobního vozu Mercedes, kdy znalec obhajoby vyšel

z hmotnosti [hmotnost], přičemž po přičtení obsazenosti posádky a elektronických kol na nosičích na vozidle, vychází hmotnost vozidla [hmotnost]. Rovněž pneumatiky znalec zvolil odlišné. Doc. Vémola uzavřel, že důvodem rozdílných rychlostí motocyklu mezi jednotlivými posudky je zvolení neekvivalentní hodnoty rychlosti výběhu motocyklu a naprosto nereálné vysoké zpomalení motocyklu ze strany znalce obhajoby. Za naprosto irrelevantní pak znalec považuje stanovení rychlosti motocyklu podle tachometru nebo otáčkoměru. Rozvedl k tomu, že jde o elektronická zařízení, u kterých při nárazu dochází k silám, kdy vykmitne ručička a zasekne se na irrelevantní hodnotě.

9. Ze znaleckého posudku (a jeho dvou dodatků) v oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady motorových vozidel, doprava – technické posudky o příčinách silničních nehod, který předložil obžalovaný [celé jméno obžalovaného], včetně výsledku znalce Ing. Tomáše Kölbla, se podává, že nejzásadnějším rozporem mezi znaleckými posudky je zjištění rychlosti poškozeného motocyklisty před nehodou, kterou znalec Ing. Tomáš Kölbl stanovil na 86 km/hod. Co se týká místa střetu, posouzení technického hlediska nehody, ale i možností odvrácení nehody jak na straně obžalovaného, tak i na straně poškozeného jsou posudky v podstatě shodné. K dodatkům znalec rozvedl, že byly doplněny o výpovědi obžalovaného a jeho spolujezdkyně, které nijak jeho původní závěry neovlivnily. Poslední dodatek se zabýval poškozením vozu Mercedes po demontáži jeho vrchních dílů. K námitkám doc. Vémoly rozvedl, že právě v dodatcích upravil určité hodnoty uvedené v původním posudku. Jedním z nich bylo snížení hodnoty EES u motocyklu na 33,2 km/h, což změnilo energetické hodnoty, ale nezměnily se rychlosti během nehodového děje. Ke schopnosti brždění motocyklisty po nehodě uvedl, že toto nelze vyloučit, videozáznam neexistuje, proto při stanovení rychlosti pracoval s možností, že motocyklista po nehodě brzdil. K viditelnosti znalec uvedl, že jde o dosti nepřehledné místo, obžalovanému ve výhledu bránil A sloupek automobilu, kdežto jeho spolujezdkyně do komunikace nahlížela skrze čelní sklo, proto mohla oproti obžalovanému motocyklistu zaregistrovat. I on však vyloučil, že by poškozený jel před nehodou v protisměru. Souhlasil s tím, že v jeho posudku chybí podklady a výpočty pro jeho konečné závěry, které však může doložit.
10. Se souhlasem stran byly podle § 211 odst. 5 trestního řádu čteny závěry znaleckých posudků v oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie Ing. Gottwalda, a z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemateriální újmy na zdraví MUDr. Strnada. Bylo zjištěno, že v krevním séru poškozeného nebyla prokázána přítomnost THC ani jiné omamné látky, byla prokázána pouze přítomnost léčiva Midazolamu, což dle chorobopisu [anonymizováno] [nemocnice] bylo podáno poškozenému před odběrem biologického materiálu. MUDr. Strnad pak podrobně popsal zranění, která poškozený v důsledku nehody utrpěl, průběh léčby a bodové ohodnocení bolestného v souhrnu vyčíslil částkou 3035 bodů. Vyjádřil se i k předpokladu trvalých následků na zdraví poškozeného.
11. Ve věci byly provedeny i listinné důkazy, z těch stěžejních se podává následující. Dne 29. 7. 2021 byl na místě dopravní nehody proveden vyšetřovací pokus k objasnění příčiny dopravní nehody a zjištění rozhledových poměrů účastníků dopravní nehody a svědků, byla pořízena velmi podrobná fotodokumentace. Z tohoto pokusu lze konstatovat, že motocyklista byl pro obžalovaného viditelný ve vzdálenosti nejméně 116 metrů. Stejně tak byly zjišťovány rozhledové podmínky motocyklisty ve vztahu k vozidlu Mercedes. Z těchto měření bylo zjištěno, že poškozený mohl vidět vozidlo na hranici křižovatky ve vzdálenosti cca 216 metrů. Z protokolu o dopravní nehodě včetně fotodokumentace se podává místo, účastníci a další okolnosti dopravní nehody, tj. že k nehodě došlo dne 18. 7. 2021 v 14:25 hodin na silnici II. třídy v obci [část obce]. Poškozený jel po hlavní silnici ve směru [obec] [anonymizováno] [část obce], obžalovaný jel po vedlejší komunikaci od [anonymizováno] [anonymizováno] směrem na [obec] Křižovatka byla osazena značkou P4 – dej přednost v jízdě, s dodatkovou značkou vyznačující skutečný tvar křižovatky s hlavní a vedlejší komunikací. Při nehodě došlo k čelnímu střetu motorky a levých předních dveří vozidla. Při nehodě došlo k těžkému zranění motocyklisty, kterému byla přivolána letecká

záchranná služba. V době nehody měl poškozený nasazenou helmu. Svědci [příjmení], [příjmení] a [příjmení] zakreslili do mapy místo, kde měl poškozený předjíždět vozidlo Octavia. Nákras svědkyně [příjmení] se od ostatních svědků výrazně lišil. Z lékařských zpráv se podává zdravotní stav poškozeného. Z evidenční karty řidiče bylo zjištěno, že obžalovaný má celkem 13 záznamů z let 2001 až 2020. V posledních letech byl pokutován zejména za překročení maximální rychlosti v obci.

12. Soud zamítl jako nadbytečný důkaz obhajoby na výslechy svědků [příjmení], [anonymizováno] a [příjmení], stejně tak byl zamítnut důkaz opětovným provedením vyšetřovacího pokusu k rozhledovým podmínkám účastníků nehody. Podle přesvědčení soudu nemůže žádný z navrhovaných důkazů přivodit jiné rozhodnutí ve věci, než to, které bylo vyhlášeno dne 27. 4. 2022 při hlavním líčení. Na podkladě důkazů do té doby provedených lze učinit spolehlivé skutkové i právní závěry. Musí být zkonstatováno, že ani jeden ze svědků není svědkem přímým, ani jeden z nich samotnou nehodu ale ani děj před nehodou neviděl. Obhajoba svědky navrhovala k prokázání nevěrohodnosti svědků [příjmení] a [příjmení]. Svědek [příjmení] měl být obžalovaným najat jako soukromý detektiv, který ve věci dělal vlastní šetření. Soud tyto důkazy považoval za naprosto nadbytečné, neboť na podkladě důkazů do té doby provedených si soud učinil dostatečný názor na věrohodnost všech svědků v konfrontaci s dalšími důkazy, jak bude podrobněji rozvedeno dále. Ani vyšetřovací pokus dle názoru soudu nebylo potřeba opakovat. Obhajoba namítala procesní nepoužitelnost tohoto důkazu, neboť byl proveden naprosto neopodstatněně před zahájením trestního stíhání. Soud se však s názorem obhajoby neztotožňuje. Vyšetřovací pokus byl policejním orgánem proveden jako neodkladný úkon, k neodkladnosti se policejní organ vyjádřil v samotném protokolu a soud nemá důvod takového rozhodnutí jakkoliv zpochybňovat. Je třeba rovněž zmínit, že ani znalci neměli k pokusu žádných výhrad, naopak jej označili za precizní práci ze strany policie. Těžko se dá představit, že pokud by byl pokus opakován, tak by došlo k novým, natož naprosto závratným zjištěním.
13. Soud zhodnotil provedené důkazy jednotlivě a zároveň v jejich logickém souhrnu. Dospěl při tom k závěru, že se obžalovaný dopustil trestné činnosti tak, jak je uvedeno shora ve výroku tohoto rozsudku. Pokud jde o skutkový stav věci, nevznikají zde žádné pochybnosti. Svá skutková zjištění ohledně místa dopravní nehody a způsobu, jak k ní došlo, soud opřel o výpovědi obžalovaného, svědků, jakož i listinné důkazy a znalecké posudky. Je tak nepochybné, že k nehodě došlo dne 18. 7. 2021 v 14:25 hodin na silnici II. třídy v obci [část obce] v důsledku jednání obžalovaného, který jako řidič osobního motorového vozidla příjíždějícího po komunikaci vedlejší přehlédl zleva jedoucího motocyklistu, který se pohyboval po silnici hlavní, a vjel do křižovatky. Motocyklista musel na tuto situaci reagovat, srážce však nezabránil a utrpěl velmi závažná poranění.
14. Při hodnocení důkazů vycházel soud z následujících úvah. Obžalovaný nejprve využil svého práva k věci nevypovídat, poprvé se k věci vyjádřil až v lednu 2022, tedy s odstupem několika měsíců od samotné nehody, ale i od zahájení trestního stíhání v této věci. Jak v přípravném řízení, tak v řízení před soudem se hájil, že jako řidič nic nezanedbal, na křižovatce se rozhlédl, byl si vědom z obou stran příjíždějících vozidel, která však byla v dostatečné vzdálenosti, proto zahájil odbočování vlevo. Na své straně nepřipustil sebemenší zavinění, naopak jednoznačně za viníka dopravní nehody označil poškozeného a to přesto, že ho zaznamenal až v době samotného nárazu. Vysvětluje si to nepřiměřenou rychlostí motocyklisty a předjížděním. S jeho výpovědí v podstatě koresponduje výpověď jeho spolujezdkyně [příjmení], přítelkyně obžalovaného, která k věci vypovídala stejně jako obžalovaný až s odstupem několika měsíců. I ona trvala na tom, že viníkem nehody je poškozený, který jel nepřiměřeně rychle a navíc předjížděl. Z výpovědi svědkyně [příjmení] však nelze absolutně vyjít, neboť odporuje dalším ve věci provedeným důkazům a to zejména výpovědím svědků [příjmení] a [příjmení], ale i závěrům soudních znalců. Její výpověď je značně tendenční, je patrné, že chce obžalovanému pomoci.
15. Svědky [příjmení] a [příjmení] se snažila obhajoba po celou dobu znevěrohodnit, poukazovala na přátelské vztahy mezi poškozeným, příp. jeho rodinou a svědkem [příjmení]. Obžalovaný si

neváhal za tím účelem najmout, jak sám uvedl, soukromého detektiva. Soud však názor obhajoby o nevěrohodnosti svědků absolutně nesdílí. Svědci [příjmení] a [příjmení] na rozdíl od obžalovaného a svědkyně [příjmení] byli k věci vyslechnuti ani ne 2 týdny od dopravní nehody a jejich výpovědi zůstaly v podstatném po celou dobu trestního řízení neměnné. Oba svědci před soudem vypovídali spontánně, logicky, popsali, jak celou situaci vnímali, vyjádřili se k jízdě poškozeného před nehodou. Ani u jednoho z nich nebyl zjištěn žádný motiv, pro který by chtěli obžalovanému přitížit nebo naopak poškozenému pomoci. Svědkyně [příjmení] před nehodou neznala ani obžalovaného ale ani poškozeného. Svědek [příjmení] se vyjádřil ve shodě s poškozeným, že se s poškozeným znají ze základní školy, v průběhu života se náhodně potkávají, nejsou však kamarádi, nenavštěvují se. V první moment svědek poškozeného ani nepoznal. Navíc jak bylo řečeno, svědek [příjmení] byl poprvé na policii k věci vyslechnut pár dnů po nehodě. V té době byl zdravotní stav poškozeného kritický, byl hospitalizován v nemocnici a pravděpodobně byl stále v umělém spánku. Prioritou rodiny poškozeného tak v té době byly určité jiné záležitosti, než se snažit ovlivnit výpověď svědka [příjmení], jak neustále obhajoba naznačovala. Pokud tedy oba svědci uzavřeli, že poškozený jejich auto sice předjížděl, avšak daleko před místem samotné nehody, oba jednoznačně vyloučili, že by předjíždění mohla svědkyně [příjmení] či obžalovaný vidět, nemá soud důvod jim nevěřit. Jejich výpověď je navíc v tomto směru podpořena i závěry znalců, kteří se v tomto směru shodli a uzavřeli, že poškozený před nehodou jel ve svém jízdním pruhu, a jednoznačně oba vyloučili, že by předjížděl, jak tvrdila přítelkyně obžalovaného.

16. Soud se neztotožňuje ani s tvrzením obhajoby, že poškozený jel nepřiměřeně rychle. O rychlé jízdě opět hovoří svědkyně [příjmení], jejíž výpověď je považována za tendenční. Obžalovaný se snažil soud přesvědčit, že o rychlé jízdě hned po nehodě hovořil i svědek [příjmení]. Ten to však rezolutně popřel, naopak zmiňoval, že okamžitě po nehodě o rychlé jízdě hovořil obžalovaný, kterému v tomto směru stručně oponoval. Oba svědci - [příjmení] a [příjmení] shodně popsali, že mimo obec jeli po celou dobu klidnou jízdou okolo 60 až 70 km/h. V jeden moment je na přehledném úseku předjel poškozený rychlostí do 100 km/h, který se zařadil zpět do svého jízdního pruhu a opět rychlost stáhnul. Z dohledu ho ztratili pouze na malý okamžik, avšak ne vlivem rychlosti, ale vlivem horizontu. Před obcí a tudíž i před samotnou nehodou ho opět dojeli a viděli tak průběh samotné nehody. Jejich výpověď koresponduje i se závěry soudního znalce doc. Vémoly, který uzavřel, že rychlost poškozeného v době nehody byla 48 km/h, před střetem cca 61 km/hod.
17. Pokud si obhajoba nechala zpracovat vlastní posudek, dle kterého byla rychlost před nehodou cca 86 km/h, pak je třeba uvést následující. Je třeba souhlasit se zásadními připomínkami znalce Vémoly, které měl vůči posudku Ing. Kölbla, ať již jde o formální vady posudku, které nereflektují novou právní úpravu znaleckých posudků platnou od roku 2021, ale i vady faktické. Z těch je třeba zmínit chybějící postupy a výpočty, nesprávné postavení dopravních prostředků po nehodě nerespektující pořízenou fotodokumentaci z místa činu apod. Pochybení ve svém posudku připustil i sám Ing. Kölbl, který se však hájil, že si mnohá pochybení dodatečně uvědomil a zapracoval je v dodatcích ke znaleckému posudku. Mimo jiné měl upravit hodnotu EES u motocyklu a to z 52,45 km/h na 33,2 km/h, tedy ji měl snížit o cca 20 km/h. Zarážející však je, že takovéto výrazné snížení se stejně nijak neprojevilo v konečné rychlosti, kdy znalec i tak setrval na rychlosti před nehodou okolo 86 km/h.
18. Na tomto místě je třeba zmínit, že ke znaleckému posudku nelze přistupovat izolovaně. V opačném případě by to znamenalo, že stačí ve věci zadat znalecký posudek a již není třeba brát v potaz další důkazy. I znalecký posudek musí být hodnocen v kontextu s dalšími důkazy. Svědci [příjmení] a [příjmení] vypověděli, že jeli okolo 60 km/h. Vzhledem k tomu, že měli poškozeného téměř pořád nadohled, je zřejmé, že se poškozený musel pohybovat podobnou rychlostí a ne rychlostí výrazně vyšší. S ohledem k této skutečnosti se soud v tomto směru přiklonil k závěrům znalce Vémoly, který předstřetovou rychlost stanovil na cca 60 km/h.

19. Musí být rovněž zmíněno, že rychlost není jediným důležitým ekvivalentem v tomto případě. Zcela zásadní roli sehrála i viditelnost motorkáře pro obžalovaného. I z toho důvodu byl již v přípravném řízení proveden vyšetřovací pokus zabývající se rozhledovými podmínkami účastníků silničního provozu. Pokud obhajoba označila tento důkaz jako procesně nepoužitelný, neboť byl proveden před zahájením trestního stíhání, pak soud tento názor opět nesdílí. Vyšetřovací pokus byl policejním orgánem proveden před zahájením trestního stíhání a to jako neodkladný úkon. K neodkladnosti se policejní organ vyjádřil v samotném protokolu vyšetřovacího pokusu a soud nemá důvod takovéto rozhodnutí jakkoliv zpochybňovat. Je třeba rovněž zmínit, že ani znalci neměli k pokusu žádných výhrad, naopak jej označili za precizní práci ze strany policie. Ani znalec Kölbl, který byl na místě nehody osobně a udělal si vlastní závěry, rozhodně neuzavřel, že by byl poškozený pro obžalovaného absolutně neviditelný. Pouze rozvedl, stejně jako doc. Vémola, a je to patrné i z vyšetřovacího pokusu, že obžalovaný po určitou dobu nemusel poškozeného vidět z důvodu splnutí s A sloupkem vozu. Šlo však o určité úseky, které musí každý řidič brát v potaz a v takových případech se řídit pravidlem, kam bezpečně nevidím, tam nejedu. Obžalovanému nic nebránilo si do křižovatky najet lépe, posunout si sedačku, apod., tak, aby do křižovatky vjel bezpečně. V této souvislosti je třeba opět poukázat na tendenční výpověď svědkyně [příjmení]. Ta před soudem tvrdila, že se zcela věnovala dopravní situaci, jako by byla řidičem. Dle znalce [příjmení] jí jako spolujezdkyni oproti obžalovanému ve výhledu nic nebránilo, neboť situaci mohla plně sledovat čelním sklem. Je proto zarážející, že ani ona motorkáře před vjetím do křižovatky neviděla, byť dle znalce byly závěry jiné. Oba znalci pak shodně uzavřeli, že nehodě šlo zabránit a to jak ze strany obžalovaného, tak i ze strany poškozeného, v tomto případě ale za situace, kdy by v křižovatce obžalovaný zbrkle nezastavil. S ohledem na právě rozvedené je soud přesvědčen, že se podařilo naprosto jednoznačně vyvrátit obhajobu obžalovaného ohledně nepřiměřené rychlosti poškozeného a jeho předjíždění těsně před nehodou.
20. Zdravotní stav poškozeného se pak podává jak z jeho samotné výpovědi, tak i lékařských zpráv a v neposlední řadě i ze znaleckého posudku. Je tak naprosto zřejmé, že poškozený utrpěl velmi závažná poranění, prodělal několik operací a omezen v obvyklém způsobu života je do dnešního dne. Jsou zde i předpoklady trvalých následků.
21. Po provedeném dokazování lze tedy uzavřít, že byl zjištěn skutkový stav tak, jak je uveden ve výroku rozsudku shora a pod bodem 1. odůvodnění. Po právní stránce je nutné jednání obžalovaného právně kvalifikovat jako přečin těžkého ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, neboť jinému z nedbalosti způsobil těžkou újmu na zdraví proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona. Obžalovaný [celé jméno obžalovaného] jako řidič porušil důležité povinnosti, které jsou mu stanoveny zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, a to v § 4 písm. a), b), která ukládá obecně povinnosti účastníkům provozu na pozemních komunikacích chovat se ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožovali život, zdraví nebo majetek jiných osob a řídili se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravenými tímto zákonem. Dále porušil ustanovení § 5 odst. 1 písm. b), která řidiči ukládá věnovat se plně řízení vozidla a sledovat situaci v provozu na pozemních komunikacích a zejména pak porušil ustanovení § 22 odst. 1, která upravuje jízdu křižovatkou, kdy řidič přijíždějící na křižovatku po vedlejší komunikaci označené dopravní značkou „Dej přednost v jízdě“ musí dát přednost v jízdě vozidlům přijíždějícím po hlavní silnici. Porušením shora uvedených povinností obžalovaný zavinil dopravní nehodu, při níž jiný účastník silničního provozu utrpěl těžké zranění ve smyslu ustanovení § 122 odst. 2 písm. i) trestního zákoníku.
22. Vzhledem k okolnostem případu a závažnosti řešeného trestného činu je třeba jednání obžalovaného označit za společensky škodlivé. Vůči obžalovanému je třeba vyvodit trestně právní důsledky. Uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu nemůže být dostačující (§ 12 odst. 2 trestního zákoníku). Obžalovaný se trestného činu dopustil ve formě vědomé nedbalosti podle § 16 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť věděl, že může způsobem uvedeným

v trestním zákoníku porušit nebo ohrozit chráněný zájem a bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nepůsobí. Forma zavinění je přitom zřejmá ze způsobu provedení činu a všech jeho okolností.

23. Při úvaze o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 až § 39 trestního zákoníku. V té souvislosti hodnotil povahu a závažnost spáchaného činu, osobní, rodinné, majetkové a jiné poměry obžalovaného. Přihlédnuto bylo k jeho dosavadnímu způsobu života, k možnostem jeho nápravy, jakož i k chování po spáchání činu. Na tomto místě musí být zmíněno, že obžalovaný do dnešní doby neprojevil sebemenší upřímnou lítost. Přestože to byl on, kdo jako účastník silničního provozu měl dát přednost v jízdě jinému účastníkovi, kterého dle své obhajoby ani až do srážky neviděl, přesto absolutně nepřipouští sebemenší pochybení na své straně a veškerou vinu svaluje na poškozeného. Byť k tomu měl v rámci hlavního líčení příležitost, vyslechl si z úst poškozeného útrapy, které musel snášet, žádnou lítost vůči němu neprojevil.
24. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že je rozvedený, má jedno nezletilé dítě, které s ním nežije ve společné domácnosti, výživné stanovené soudem nemá, finančně však na něj přispívá. Má středoškolské vzdělání s maturitou, podniká v oboru developerská a investiční činnost s výdělkem okolo 500 000 Kč měsíčně čistého. V popisu rejstříku trestů nemá dosud jediný záznam. Oproti tomu má velmi bohatou evidenční kartu řidiče, která vykazuje celkem 13 záznamů z let 2001 až 2020. V posledních letech byl pokutován zejména za překročení maximální rychlosti v obci, v minulosti řídil i pod vlivem alkoholu.
25. Při ukládání trestu obžalovanému soud zohlednil povahu a závažnost řešeného trestného činu z hledisek uvedených v § 39 odst. 2 trestního zákoníku a dále zkoumal existenci polehčujících a přitěžujících okolností. Přitěžující okolnosti v případě obžalované shledány nebyly, nebyly zjištěny ani okolnosti polehčující ve smyslu § 41 trestního zákoníku, kdy zejména s ohledem na četné přestupky v dopravě nelze uzavřít, že by před spácháním skutku žil obžalovaný řádným životem. O upřímné lítosti také nemůže být absolutně řeč.
26. Podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody od 6 měsíců do 4 let nebo peněžitým trestem. Po zohlednění všech shora uvedených skutečností, týkajících se jak okolností činu, jeho následků, tak i osoby obžalovaného, s přihlédnutím k tomu, že jde o jednání nedbalostní, soud dospěl k závěru, že na obžalovaného lze působit trestem alternativním a to trestem peněžitým. S ohledem na závažnost trestného činu a okolnosti případu, jak bylo rozvedeno shora, byl peněžitý trest vyměřen v rozsahu 170 denních sazeb, tedy stále v první čtvrtině zákonného rozpětí (zákonné rozpětí je od 20 do 730 denních sazeb). Musí být znovu připomenuta zejména utrpěná poranění poškozeného, která jej stále výrazně omezují na obvyklém způsobu života i téměř 10 měsíců po nehodě a je zde i vysoký předpoklad trvalých následků. Při stanovení konkrétní výše jedné denní sazby pak byly zohledněny majetkové a osobní poměry obžalovaného. Soud v tomto případě vyšel ze skutečností, že obžalovaný je rozvedený, má jedno nezletilé dítě, je mužem v produktivním věku s nijak podřadnou pracovní kariérou, podniká s velmi nadstandartním měsíčním výdělkem. Lze dosti reálně předpokládat, že krom výdělku vlastní i další nezanedbatelný majetek. S ohledem na tyto skutečnosti tak byla obžalovanému jedna denní sazba vyměřena ve výši 1 000 Kč. Obžalovaný tedy celkem zaplatí částku 170 000 Kč.
27. S ohledem ke skutečnosti, že obžalovaný jako řidič dlouhodobě nerespektuje pravidla silničního provozu, opakovaně byl pokutován v přestupkovém řízení, dospěl soud k závěru, že je třeba ho postihnout i trestem vedlejším v podobě trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel a to na dobu 3 let, tedy v první čtvrtině zákonného rozpětí. I v tomto případě soud zohledňoval podobné skutečnosti, které byly zmíněny již výše v souvislosti s úvahou o výměře trestu. Bylo přihlédnuto k závažnosti dopravní nehody, způsobeným zraněním poškozenému, i k celkovému postoji obžalovaného, jakož i ke značným záznamům v evidenční kartě řidiče.

28. V rámci adhezního řízení uplatnili řádně a včas nárok na náhradu škody, resp. nemajetkové újmy poškozená [zdravotní pojišťovna] a poškozený [celé jméno poškozeného]. Zdravotní pojišťovna po obžalovaném požadovala nahradit náklady spojené s léčbou poškozeného [celé jméno poškozeného] ve výši 824 676 Kč, které náležitě doložila, včetně zákonných úroků z prodlení. Poškozený [celé jméno poškozeného] požadoval přiznat na náhradě nemajetkové újmy v podobě bolestného částku ve výši 1 080 794 Kč tak, jak bylo stanoveno znalcem. Na náhradě majetkové škody požadoval přiznat částku 10 000 Kč jako náklady za vyhotovení znaleckého posudku, které doložil. Další hmotnou škodu požadoval přiznat za škodu vzniklou na oblečení a motorce, kterou však žádným způsobem nedoložil. Soud v rámci adhezního řízení vycházel z provedeného dokazování, tj. z vyúčtování jednotlivých zdravotních úkonů poskytnutých poškozenému [celé jméno poškozeného], dále ze znaleckého posudku stanovícího výši bolestného, jakož i z daňového dokladu za vyhotovení posudku. Jak majetková škoda, tak i nemajetková újma vznikly v souvislosti s jednáním obžalovaného, a proto za ni poškozeným odpovídá. [Zdravotní pojišťovna] se k trestnímu řízení připojila s částkou 824 676 Kč, kterou, až na zákonné úroky z prodlení, řádně doložila, proto jí byla tato částka přiznána. S úroky z prodlení byla poškozená odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť poškozená prodlení žádným způsobem neprokazovala. Poškozený [celé jméno poškozeného] byl v části hmotné škody způsobené na oblečení a motorce odkázán na řízení ve věcech občanskoprávních, neboť tyto nijak nedoložil. Bolestné a náklady vynaložené na vyhotovení znaleckého posudku mu byly přiznány v plném rozsahu.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení. Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel či druh. Ve prospěch mladistvého obžalovaného může odvolání podat samostatně i orgán pověřený péčí o mládež. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobitelné přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán, jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 27. dubna 2022

JUDr. Martina Erbová
soudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 30. srpna 2022.